

«Повз двір, де мила живе...»

Забіла Віктор Миколайович

Повз двір, де мила живе,
Я проїхав двічі,
Да не бачив голубоньки
Ні разу і в вічі.
Затьохкало серце в мене,
Як з двором зрівнявся.
Дуже бачиться хотілось,
І кінь зупинявся.
Да не рано було уже,
Як я мимо їхав,
Оглядався назад довго,
Неначе хто кликав.
Дак сам собі і подумав:
Чи й ти так скучаєш?!
Коли вірно мене любиш,
То й бачить бажаєш.
Ой як вірно мене любиш,
Будем жить з тобою
Цілий вік, моє серденько,
Як риба з водою.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zabila_viktor_mykolaiovych/povz_dvir_de_myla_zhyve